

Naon anu matak 'hirup' sareng 'paéh'?

Kaayaan maot sateuacan Gusti akibat tina hukuman anu dilebetkeun dina peringatan ketuhanan (anjeun pasti bakal maot), salaku akibat tina hukuman sareng panghukuman. Pangutuk éta ngahasilkeun permusuhan sareng pisah, kumargi Gusti hirup sareng saha waé anu aya salian ti Anjeunna parantos maot. Teu aya gelap di Gusti, sabab saha jalma anu poek dipisahkeun ti Anjeunna. Kusabab teu aya komuni antara Cahaya sareng gelap, jelas yén teu aya komuni antara Gusti (kahirupan) sareng manusa dina panghukuman (maot).

Naon anu matak 'hirup' sareng 'paéh'?

Sakumaha Rosululloh Paul nyatakeun yén jalma-jalma anu maot parantos diyakinkeun, jawaban kana opat tempat anu dimaksud ngan ukur tiasa dina kalimat: "Kusabab jalma anu maot dibebaskeun tina dosa".

Sateuacan urang netelakeun misteri di luhur, urang kedah parios naon anu 'maot', sareng 'hirup'.

Kitab Suci netepkeun hubungan antara 'maot' sareng 'kahirupan'. Hubungan nunjukkeun yén teu mungkin hirup pikeun dosa sareng hirup pikeun Gusti sakaligus. Teu aya jalan pikeun manusa nganggap duanana kaayaan (jabatan) sakaligus sateuacan Gusti. Nyaéta, nalika manusa hirup pikeun dosa, anjeunna maot ka Gusti, atanapi, nalika anjeunna hirup ka Gusti, anjeunna maot pikeun dosa.

Sugan anu maca bakal naros: naha teu mungkin hirup pikeun dosa

sareng hirup pikeun Gusti sakaligus?

Éta henteu mungkin kusabab alesan ieu “Kanggo Kristus anu pupus, atanapi langkungna, anu gugah tina maot ...” (Rom 8:34).

Paul dina lagu kameunangan na nyebatkeun maotna Al Masih. Nanging, Al Masih anu pupus ogé gugah tina maot. Dina cara anu sami sareng anu percanten saluyu sareng Kristus dina maot (anjeunna maot sareng anjeunna), sareng anjeunna ogé bakal gugah tina maot (atanapi langkung tiheula).

Éta instan! Nyaéta, saha jalma anu percaya ka Al Masih maot kana dosa sareng mimiti hirup pikeun Gusti. Sami nalika anjeunna henteu patuh kana tékad ketuhanan, Adam langsung maot ka Gusti, kitu ogé, jalma-jalma anu percaya ka Al Masih geuwat dibangkitkeun sareng Al Masih, sareng mimiti hirup pikeun Gusti.

Urang kedah tetep émut yén Allah nyaéta Gusti pikeun sagala rupa sareng sagala hal. Gusti mangrupikeun Pangéran Anu Hirup sareng Anu Paéh, sabab pikeun anjeunna, sadayana hirup “Ayeuna, Allah sanés Déwa jalma-jalma anu maot, tapi anu hirup; sabab pikeun anjeunna sadayana hirup ”(Lukas 20:38; 2 Tim 4: 1; Rom 14: 9).

Ayat-ayat ieu ngarujuk ka anu hirup sareng anu maot, nyaéta, éta nyarioskeun maotna awak sareng kaabadian jiwa. Ex: Lasarus, tukang ngemis, cicing di dunya ieu sareng nalika anjeunna pupus, anjeunna ngan ukur lirén cicing di kémah darat ieu sareng mimiti hirup di kalanggengan (Lukas 16:20 -25). Jalma beunghar, anu ogé maot, parantos maot ka Gusti Allah nalika anjeunna aya di dunya ieu, sareng nalika anjeunna pupus (anjeunna ninggalkeun khemah bumi) anjeunna nyéépkeun kalanggengan dina kaayaan anu maot (dipisahkeun).

Ieu mangrupikeun sababaraha hal nyebut kecap maot sareng kamungkinan panggunaan anu Alkitab ngandung istilah ‘maot’ sareng ‘kahirupan’.

Nanging, nalika Alkitab nyebatkeun, “Nalika urang masih maot kusabab ngalanggar hukum urang, éta ngahudangkeun urang sasarengan sareng Kristus ...” (Epe. 2: 5), éta nunjukkeun yén aya panggunaan sanés pikeun istilah ‘pati’ sareng ‘kahirupan’.

Nalika manusa teu aya Allah di dunya (tanpa Al Masih) (Ef 2:12), anjeunna maot ka Gusti. Kaayaan ‘pati’ manusa mangrupikeun akibat tina hukuman anu didamel di dinya di kebon Éden, di Adam.

Nalika Gusti ngawartoskeun ka pasangan éta dina dinten aranjeunna tuang tina tangkal pangetahuan ngeunaan anu saé sareng anu jahat, aranjeunna pasti bakal maot, tekad atanapi peringatan dipasih (anjeun moal tuang), waktos (dina dinten éta), pastina hukuman (pasti), sareng jinis hukuman (bakal maot): maot.

Putusan di Eden nyababkeun dikutuk kamanusaan! Kalayan kecap sanésna, “Kiamat asalna tina hiji kasalahan, kanyataanna, pikeun ngutuk ...” (Rom 5: 16). Adam sareng Hawa diciptakeun hirup pikeun Gusti, sareng saatos dikutuk, aranjeunna janten maot sateuacan Gusti.

Kaayaan maot sateuacan Gusti akibat tina hukuman anu dilebetkeun dina peringatan ketuhanan (anjeun pasti bakal maot), salaku akibat tina hukuman sareng panghukuman. Pangutuk éta ngahasilkeun permusuhan sareng pisah, kumargi Gusti hirup sareng saha waé anu aya salian ti Anjeunna parantos maot. Teu aya gelap di Gusti, sabab saha jalma anu poek dipisahkeun ti Anjeunna.

Kusabab teu aya komuni antara Cahaya sareng gelap, jelas yén teu aya komuni antara Gusti (kahirupan) sareng manusa dina panghukuman (maot).

Kusabab ‘atos maot di payuneun Gusti, sadaya padamelan anu dilakukeun ku manusa dina kaayaan kieu tercemar ku dosa. Upami anjeun ngalakukeun kalakuan anu hadé atanapi anu goréng sateuacan manusa, aranjeunna henteu ngarobih kaayaan jalma anu

salah di payuneun Gusti, sabab 'amal soleh' ngan ukur tiasa kahontal ka Gusti, anu nyiapkeun aranjeunna sateuacanna, pikeun anu percanten ka Kristus.

Nalika ngalakukeun dosa, Adam dihukum pati, sareng sadaya jalma dikutuk sareng anjeunna. Sakumaha sadayana maot, sareng pastina sadayana parantos dosa "... maka maot parantos diturunkeun ka sadaya jalma, sabab sadayana parantos dosa" (Rom 5:12).

Kahirupan ngan ukur tiasa dilakukeun di Yesus, sabab ngalangkungan Kristus manusa ngahontal kurnia gratis Gusti, nyaéta kahirupan anu langgeng. Kristus mangrupikeun aksés ngan ukur manusa ka Allah. Upami anjeunna nampi Al Masih, manusa bakal janten putra anu terang, sareng bakal hirup dina cahaya Gusti (komuni).

Janten: maot mangrupikeun akibat tina hukuman anu kajantenan di kebon Éden, dimana sadayana jalmi janten dosa. Kahirupan mangrupikeun hasil tina hirup manusa sareng Allah. Manusa diciptakeun deui dina kaadilan sareng kasucian anu leres sareng mimiti hirup pikeun Gusti (Ef 4:24).

Urang bakal peryogi konsép ieu engké: Anu sepuh maot, dikubur, teras muncul jalma anyar, didamel numutkeun Gusti dina kaadilan sareng kasucian anu leres (Ép 4:24).

Dumasar kana naon anu nembé urang tingali, jelas yén nalika rasul Paulus nyarios yén "... Kuring disalib sareng Kristus ...", anjeunna nunjukkeun pati sareng Kristus sanés pati fisikna.

Nalika anjeunna nyarios yén anjeunna hirup (... sareng kuring hirup ...), anjeunna nganyatakeun kaayaan anu anyar di payuneun Gusti. Anjeunna henteu nunjukeun kahirupan fisikna.

Dina bagian kadua ayat ieu, nalika anjeunna nyarios: "... sareng kahirupan anu ayeuna kuring hirup dina daging ...", 'kahirupan' ieu nuduhkeun kahirupan fisik.

“Kuring parantos disalib sareng Kristus; jeung kuring hirup, lain deui kuring, tapi Kristus hirup dina diri kuring; sareng kahirupan anu kuring ayeuna hirup dina daging, kuring hirup dina iman ka Putra Allah, anu mikanyaah ka kuring, sareng masihan dirina pikeun kuring “(Gal 2:20)

Nalika rasul Paulus nyatakeun yén anjeunna parantos disalib sareng Kristus, anjeunna netelakeun yén anjeunna maot pikeun dosa, sareng yén ayeuna hirupna disumputkeun sareng Kristus di Gusti (Kristus hirup di kuring). Paul lirén hirup anu ‘tunduk’ kana hukum (Farisiisme), sareng teras hirup sadidinten (dina daging) ku iman ka Yesus.

Ngan ukur manusa tiasa dina kaayaan “hirup di Kristus” saatos disalib sareng dikubur sareng Kristus.

“Pikeun hukum Roh hirup, dina Kristus Yesus, dileupaskeun kuring tina hukum dosa sareng maot” (Rom 8: 2)

Kahirupan énggal yén manusa hirup di Al Masih (kahirupan) moal tiasa dibagi nalika salah aya dina dosa (maot), sabab dosa mangrupikeun panyabab tina manusa tanpa Kristus. Kahirupan anu dipasihann Gusti ka manusa ngalangkungan iman ka Al Masih ngabébaskeun anjeunna tina kaayaan sateuacanna: dosa (sabab tina hukuman sareng pangutuk) sareng pati (hukuman).

Janten, ku percanten ka Al Masih, manusa janten bagian tina pupusna, ngalangkungan awak Kristus anu dikintunkeun pikeun jalma-jalma dosa. Anu sepuh dipaehan nalika disalib sareng Kristus (atanapi, lalaki éta disunat sareng sunat Al Masih, anu nyusut awak daging) (Kol. 2:11), sareng mimiti hirup (mahluk anyar) ngalangkungan Roh. Langgeng, kusabab kaadilan.

Janten, nalika Rosul nunjukkeun yén urang Kristen parantos maot sareng Kristus pikeun dosa, éta sami sareng nyarios yén urang Kristen hirup ngalangkungan Roh Langgeng.

“Sareng upami Kristus aya di anjeun, awak saleresna paéh

kusabab dosa, tapi sumanget hirup kusabab kabeneran” (Rom 8:10);

“Kanggo anjeun maot, sareng kahirupan anjeun disumputkeun sareng Kristus di Gusti” (Kol 3: 3)